

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÄRG.

DEN 22 OKTOBER 1905.

N° 4

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Sven Hedin — Fredrik Vilhelm Kristian Areschoug. — Hertigparets af Skåne ankomst till Stockholm. — Hertigparet och prinsessan af Connaught i Stockholm. — Nyvalda ledamöter af Riksdagens kammare. — Svensk gymnastik i Portugal. — Förhandlingarna i verkstadskonflikten. — 7:de intern. arbetareförsäkringskongressen i Wien. — "Den vansinniga" af Gustaf Janzon. — "C. A. Tollén". — I orostid. — Svenska kustskadens öningar — Skjutöfningar vid ett modernt kustförsvar. — Oroligheterna i Moskva. — Senaste bilder från det ödelagda Baku. — Veckans porträttgalleri — Till 100-årsminnet af slaget vid Trafalgar. — Henry Irving. — Matin's a'slöjanden.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1905.

Foto. Jonason. Öbg.

skiss: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg-parre Stålm—Öbg

SVEN HEDIN.

HAR I DESSA DAGAR AFREST PÅ SIN 5:TE FORSKNINGSFÄRD.

SVEN HEDIN PÅ NY FORSKNINGSFÄRD.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

D:r Sven Hedin afreste den 16 oktober till Konstantinopel, för att öfver Svarta hafvet, turkiska Armenien, Persien och Belutschistan begifva sig till Indien och Tibet. Han har föredragit att rida de 350 milen genom främre Asien framför att begagna sig af den snabba och bekväma vägen via Suezkanalen, för att få tillfälle att lära känna de outforskade öknarna i östra Persien. Det egentliga forskningsområdet lär dock bli Indus' och Brahmaputras källtrakter och det stora sjöområdet i centrala Tibet. Kostnaderna för denna hans femte forskningsfärd ha beräknats till bortåt 100,000 kr., ett belopp, som betäckts af h. maj:t konungen, hr Robert Dickson i Lund, hr Emanuel Nobel, konsul Oscar Ekman, hr Fred. Löwenadler, hr William Olsson samt hr Henry Ruffer i Edinburgh.

Konungen har dessutom underlättat företaget genom att skriva ett handbref till shahen af Persien med begäran om eskort för färden genom de osäkra trakterna på gränsen af Afghanistan och Belutschistan.

* * *

H. 8 D. har tidigare lämnat biografi till den berömda forskningsresandens porträtt, och önskar nu endast återgifva hans bild såsom en hälsning vid af färden från hemlandet mot de trakter hans kunskap och kraft skola vinna åt vetenskapen. Säkertligen skall Sven Hedin nu som städse följas icke blott med alla goda önskingar utan också med intresse och beundran.

FREDRIK VILHELM KRISTIAN ARESCHOUG.

MED ANLEDNING AF 75-ÅRS DAGEN DEN 9 OKTOBER.

Af Areschougiska familjens medlemmar ha tvänne förvärfvat berömda vetenskapliga namn på ett och samma område, nämligen botanikens. Professor John Erhard Areschoug var en gång en prydnad för Uppsala universitet och väl den, som gjort den vidt utgrenade slakten Areschoug — härstammar från Oligerus (Holger) Arskow eller Areschoug, kyrkoherde i Simrishamn i senare delen af 1600-talet — mest ryktbar. Född 1811 i Göteborg, studerade han i Lund, där han blef docent i botanik, var därefter i åtskilliga år lärare i naturalhistoria vid Göteborgs museum, öfver-

gick 1849 som adjunkt till Uppsala universitet, där han 1858 utnämndes till e. o. och 1859 till ordinarie professor i botanik och praktisk ekonomi. Han tog 1876 afsked från professuren och afled i Stockholm 1887.

Areschoug d. ä. ägnade sig särskildt åt studiet af algerna, i det att han hufvudsakligen sökte urskilja dessa växters anatomiska och fysiologiska förhållanden. Han var såsom universitetslärare banbrytande, däri genom att han verkade för spridandet af den nyare anatomisk-fysiologiska riktningens idéer och resultat. Genom A:s exempel kom mikroskopet till flitigt användande vid botaniska studier.

En värdig afkomling till denne utmärkte vetenskapsman är f. d. professorn i botanik vid Lunds universitet *Fredrik Vilhelm Kristian Areschoug*, den föregående kusins son, hvilken den 9 okt. fyllde 75 år och då blef föremål för mycken hyllning, bland annat från Fysiografiska sällskapet i Lund, hvars sekreterare A. är.

Professor Areschoug d. y. föddes i Simrishamn Fadern var landbrukaren Peter Julius A., modern Maria Lovisa Fallén, dotter till Lundaprofessorn Karl Fredrik Fallén.

Student i Lund 1847, blef A. fil. d:r 1853, docent i botanik 1854 och adjunkt i ämnet 1858. Han förestod i många år den botaniska professuren, till hvilkens innehafvare han utnämndes 1879. A. tog 1898 afsked från professuren. Han blef redan 1876 led. af Vetenskapsakademien.

Liksom sin namnkunniga ättling och föregångare har professor Areschoug ägnat sig åt synnerligen kräfvande områden af den högre botaniken. Han har till specialitet haft utredningen af svårbestämda växtsläkten, t. ex. *Rubus* och *Rumex*, de högre växternas anatomi och morfologi samt växtgeografi. Hans arbeten, hvilka äro mycket talrika och vittna om stor mångsidighet och en icke mindre skicklighet, behandla följaktligen ofvan nämnda botaniska föremål och områden. Därjämte har S. utgifvit *Botanikens elementer*, 1863, *Skånes flora*, 1866, *Bidrag till den skandinaviska vegetationens historia*, 1866, o. s. v.

Professor Areschoug är personligen synnerligen omtyckt, något hvarom hyllningarna på 75-årsdagen noggsamt vittnade.

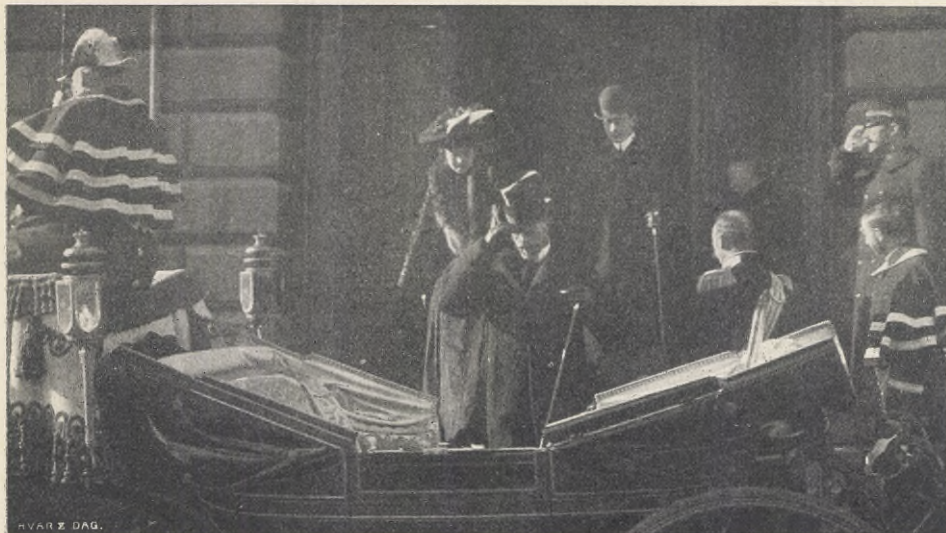

Foto Rahmn, Lund.

F. V. K. ARESCHOUG.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

HERTIGPARETS AF SKÅNE ANKOMST TILL STOCKHOLM.

HVAR 2 DAG.

H. S. De STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KRONPRINSEN, PRINS GUSTAF ADOLF OCH PRINSESSAN MARGARET VID CENTRALSTATIONEN I STOCKHOLM.

Klubb: Hengt Skjortparva

Onsdagen d. 11 okt. anlände prins Gustaf Adolf och prinsessan Margareta från sin sommarvistelse i Skåne till hufvudstaden, där de komma att bebo den s. k. nya eller danska gästväningen i slottets bottenvåning utåt Norrbro, väster om nora hvalfvet, såväl i hufvudfyrkanten som i flygeln åt borgårdarne.

HERTIGPARET OCH PRINSESSAN AF CONNAUGHT I STOCKHOLM.

HVAR 2 DAG.

ARTHUR
Hertig af Connaught.

LOUISE MARGARETHE
Hertiginna af Connaught.

Kjeller fotografier

Klubb: Hengt Skjortparva.

PATRICIA
Prinsessa af Connaught.

Då tidningen prässlägges ingår meddelande om att Prinsessan Margarets föräldrar och syster ha för afsikt att inträffa i Stockholm den 18 okt.; och då detta häfte utkommit ha de höga resenärerna sannolikt redan nått vår hufvudstad, väl-

komnade af de hemmavarande af vårt konungahus liksom väl hufvudstadens befolkning med glädje hälsar den redan så kär vordna prinsessan Margarets närmaste anförvänder.

NYVALDE LEDAMÖTER AF RIKSDAGENS KAMMARE.

FÖRSTA KAMMAREN. III.

ANDRA K:N.

Grefve
H. WACHTMEISTER.
För Blekinge län.

Disponenten
H. FAHLÉN.
För Vesternorrlands län.

Handlanden
A. JONSSON.
vänster.
För Vesterbott. vestra, doms.

ANDRA KAMMAREN. VI.

Bankd rektören
P. N. SON BOSSON.
Vänster.
För V:a Göinge doms.

Folksko'läraren
O. FÖRSSLING.
Vänster.
För Villåttinge härad.

Arb:ären
R. KARLSSON.
Vänster.
Njurunda m. fl. tingslag.

Kron länsmän
M. E. SVALLINGSSON.
Höger.
För Gottlands s. doms.

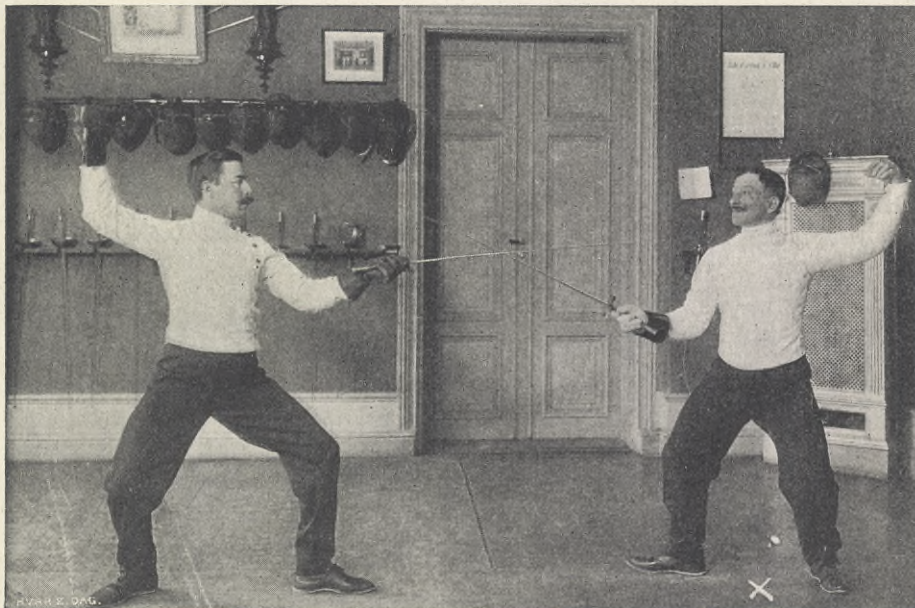
Arb:taren
N. E. LINDBERG.
Socialist.
För Oxie härad.

SVENSK GYMNASIK I PORTUGAL.

Hufvudstaden besökes f. n. af högste ledaren för kroppsöfningarna i de portugisiska militärskolorna och civila läroverken Antonio Pinto Martins, som äfven

tjänstgjort som fäktmästare för konung Carlos och de portugisiska prinsarne. Sedan den 1 okt. är den svenska gymnastiken antagen i statens olika läroverk i Portugal, och dir. Martins bevisar nu kurserna vid Gymnastiska Centralinstitutet i Stockholm för att lära sig bästa sättet att utöfva själfva undervisningen.

Antonio Pinto Martins är äfven lärare vid militärskolorna i sitt hemland och har organiserat undervisningen i gymnastik och fäktning i Mafra nära Lissabon, en portugisisk motsvarighet till den berömda gymnastik- och fäktskolan Joinville-le-Pont i Frankrike, där flera af de förnämsta svenska militära fäkterne erhållit sin utbildning.

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

DEN PORTUGISISKE DIR. MARTINS (X) fäktande med M. Fillot i Stockho.m.

Klické: Bengt Silfversparre.

FÖRHANDLINGARNA I VERKSTADSKONFLIKTEN.

R. N. 114 NYTTBILDNINGSFOTOGRAF.

Kliché: Kon. A.-B. Hengt Silfvervärre Stålm—ÖBg

1 2 3 4 5 6

Sedan civil- och finansministrarna sökt åstadkomma medling i verkstadskonflikten har detta arbete i förra veckan resulterat däri, att ordföranden i Verkstadsföreningens styrelse, Direktör John Bernström (1), och ledamoten af samma styrelse Ingeniör J. Sjöholm (6), samt Land-organisationens ordförande Herman Lindkvist (4) och Järn- och metallarbetreförbundets förtroendeman Ernst Blomberg (5) öfverenskommit, att under ordförandeskap af Landshöfdingen, greve Hamilton (2) sammantråda i Stockholm till enskilda förhandlingar i syfte att söka åstadkomma en lösning af konflikten. Det första sammanträdet ägde rum torsdagen den 12 okt. då tillfälle bereddes H. 8 D:s fotograf att taga gruppportretten oöfan. Sekreterare är Hofrättsnotarie Cronvall.

Under dagarna 17—23 sisl. sept. ägde 7:e intern. arbetareförsäkringskongressen rum i Wien, en kongress som på grund af de frågor som på densamma behandlades samt af den stora tillslutning af deltagare från alla kulturstater den fick, blef af den största betydelse för den sociala arbetareförsäkringen. Vår bild återgifver deltagarna, samlade på universitetets gård. Bland dessa namnteckna vi: Excellensen, Dr v. Koerber, f. d. Ministerpresident, kongressens hedersordf. (1), Geh. Oberreg., Dr Bödiker, Berlin (2), Handels- och Ind-kamm. Presid. Kink, Wien (3), Kommandör Magaldi, Italien (4), Prof. v. Magr, München (5), Dr Fay, Budapest (6), Reg.-rat., Dr Kaan, Wien (7), Fru Ilse von Tagenthal, Wien (8), Paulet, Paris (9), Geh. Reg.-rat, dr Zacher, Berlin (10), Kommandör Marco, Italien (11), Generalsekr. Fuster, Paris (12), Fröken Schmidt, St. Bordeaux (13), Prof. A. Lindstedt, Sveriges ombud (14), Orvdr. John May Sveriges ombud (15), Nat.-rat, v. Steiger, Schweiz (16), Reg.-rat., prof. Hartmann, Berlin (17), Dr Maresch, Wien (18), Dr Hjelt, Helsingfors (19), Dr von Tagenthal, Wien (20), Fil. dr B. Lindgren, Stockholm. — B ist på utrymme tvingar oss förbigå de utomordentligt storartade festligheterna till gästernas ära, och med afseende på själfva kongressen endast påpeka att denna var af än större betydelse än de föregående för den sociala försäkringens utveckling. Vår meddelare avslutar sin korrespondens med anförandet af en passus i det tal, hvarmed den österrikiske rikeshöfdingen, greve Bylandt-Rheidt öppnade kongressen. Han yttrade däri bl. a.:

— "Jag anser reformering och utvidgning af det sociala arbetareförsäkringsväsendet vara en själfklar sak. I mina herrar, skolen hjälpa oss att finna det rätta sättet för denna reform. Det är lagstiftarnes oafvisliga skyldighet att förskaffa landets arbetare en människovärdig lefnadsställning. Vi måste ständigt gå framåt på denna väg och icke komma från det höga mål, som det blir framtiden förunnadt att helt nå, nämligen *rätten till existens*."

DEN VANSINNIGA.

En reseäventyr för H. 8 D. berättadt af GUSTAF JANSON.

Om tio minuter skulle Carriddi, en bland Navigazione Italianas största ångare, lägga ut. Efter att hafva tillbragt den sista månaden med att promenera på Tunis' trånga gator eller i dess omgifningar, stod jag nu på fartygets akterdäck och lät blickarne glida bort mot den hvita stadens hopgytrade hus. Det var icke alldeles utan saknad jag tog ett sista farväl af Afrikas vänliga jord, men tanken på, att jag efter ett helt års kringdrifvande rundt Medelhafvet om några veckor skulle återse fosterlandet, höll vemod och därmed besläktade känslor från lifvet. För öfrigt var det allt annat än lätt att under brådskan och larmet rundt omkring tänka något, det var att betrakta sjöfolk och passagerare och vänta på att komma iväg.

Bland de sist anlända resandena fanns en liten oansenlig herre, som ångarens befäl mottog med det mest öfverdrifna fjäsk. Detta förklarades dels däraf, att mannen i fråga var en amerikansk mångmillionär, dels däraf att han var den ende passageraren på första klass. Af en reskamrat, en dansk målare, i hvars sällskap jag en månad förut gjort färden söderut hade jag fått veta, att endast millionärer och furstar begagnade första klass under en Medelhafsresa, "klokt folk föredrog andra". Min vän målaren sade inte precis så, han uttryckte sig med en äfven för en dansk ovanlig frihet från respekt, men då ett ordgrannt anförande säkerligen skulle missprika dessa rader, inskränker jag mig till meddelandet, att första klass sällan eller aldrig användes af andra än turister, som ej känna förhållandena på dessa router.

I och med millionärens ankomst syntes allt vara klart och propellern hade redan gjort några pröfvande slag, då en täckt hyrvagn rullade ned till kajen och stannade vid landgången. En för att vara betjänt synnerligen välklädd person vältrade ned från kuskbocken, slet upp vagnsdörren och drog tämligen ogeneradt ut en i schalar och ytterplagg insvept dam. Den nonchalanta förtrolighet han visade gent emot sin matorder väckte förundran bland åskådarna på fartyget, men de flesta funno antagligen att saken ej rörde dem och brydde sig icke om de sist anlända, hvilka genast försvunno under däck.

Efter det vid en italiensk ångares afgang oundvikliga sölet och bråket, flöt Carriddi ut på hamnlagunens grumliga vatten och styrde norrut genom den långa kanalen. Vi foro långsamt förbi de sanka strandslättorna, sågo de krithvita byggnaderna sjunka i fjärran bakom oss och gungade inom kort på hafvet. Det blåste en skarp nordvästlig vind, som varslade sjögång till natten, och redan före middagen drogo sig ett par kvinnliga passagerare undan till den för damerna gemensamma hytten. För min del sysselsatte jag mig med att röka cigarrett efter cigarrett, jag önskade nämligen ej vid framkomsten till Palermo betala tull för mitt tobaksförråd, och det återstod således ingenting annat än att så behagligt och hastigt som möjligt göra slut därpå.

Carriddis middagsbord företedde ej det minsta från andra Medelhafsångares afvikande. Där fanns de engelska turisterna, som ständigt sågo fullkomligt oberörda ut, där satt fransmannen, som utan ringaste tanke på den världsberömda franska artigheten snålt annekterade de bästa bitarne, där koketterade några af hans landsmaninnor och bredvid dem redogjorde ett par italienskor för sina omständigheter, om sina släktingar på ett sätt, som bordt bibringa en främling höga tankar om sydlandsck öppenhet. Naturligtvis funnos också ett par dåsta tyskar med sina fruar och jämte dem en ungrare, som talade deras språk, men så långsamt att han aldrig hann avsluta en påbörjad mening, innan grannarne öfvergifvit samtalsämnet och börjat ett annat. Vid bordets ena kortsida preside-

rade ångarens befälhafvare och kommenderade upppassarne med rynkningar på ögonbrynen. Sällskapet var trefligt och meningsbytet lifligt, men af hela middagen minns jag ej mer än att det konsumerades otroliga kvantiteter af det jolmiga afrikanska rödvinet, emedan man allmänt tycktes tro det vara ett utmärkt medel mot sjösjuka. Som min lilla erfarenhet gick i motsatt riktning, iakttog jag en viss försiktighet, och jag bedrog mig ej i mina aningar, ty midt under middagen kändes ångaren göra de första liksom trefvande och om en vågbalans påminnande rörelserna.

Samtalen blefvo genast lifligare, till och med de stela engelsmännen tinade upp. Fransmannen fick dubbelt brådt att lägga för sig och ungraren talade ännu långsammare, medan tyskarne böto om ämne två gånger i minuten. Fransyskorna koketterade förtvifladt i alla riktningar och italienskorna trasslade ihop sina förnäma släktförbindelser, så att de ej mer kunde redas ut. Ångarens vågliknande rörelser blefvo efter hand oregelbundna, vi hörde böljorna dunka mot skrofvat och hur alla ventiler stängdes. Ett par damer lämnade bordet före desserten, och strax efter deras bortgång rusade fransmannen upp samt vinglade fram mot trappan till däck. Vi återsågo honom ej förrän i Palermos hamn, och då föreföll han att vara mycket hungrig.

Damerna visade nu tydligt sin afsikt att draga sig tillbaka och ångarens befälhafvare lät middagen sluta litet tidigare än ämnadt var från början. Tyskorna, italienskan och en fransyska försvunno strax i den stora gemensamhetshytten med sina åtta sängplatser, under det de öfriga kvinnliga passagerarne doko in i båsen bredvid. Flere manliga individer funno för godt att följa deras exempel, och vi blefvo utom kaptenen endast fem eller sex man kvar till kaffet.

Just som detta serverades, hördes ett långdraget stönande, som småningom öfvergick till ett smärtsamt tjut. Jag förmodade, att någon skadat sig och såg frågande på mina grannar, hvilka i sin ordning blickade på de närsittande. En hel serie mer eller mindre förvånade ögonkast utbyttes kring bordet och ungraren i ördjade en af sina evighetslånga meningar. Innan han hunnit göra sig till de öfriges talman, tycktes kaptenen inse, att en förklaring var nödvändig. Vi hade en vansinnig kvinna ombord, och liksom för att bestyrka hans uppgift hördes ånyo det pinsamt egendomliga låtet, åtföljt af sparkningar eller dunkande med knytnävar i en hyttvägg.

(Forts. å sid. 59).

»C. A. TOLLÉN».

Den 8 oktober afled i Stockholm skriftställaren *Ninian Wærner*. Född 1856, idkade W. studier i Uppsala och var där-efter tidningsredaktör på olika håll i Amerika. Återflyttade 1895 till hemlandet, blef redaktör för *Motalaposten* och har sedan varit medarbetare i *Stockholmstidningen* m. m. Wærner skapade den på sin tid mycket populära, i hög grad originella, humoristiska svensk-amerikanska typen "C. A. Tollén", ofta utomordentligt roande, alltid oförarglig.

NINIAN WÆRNER. †

I OROSTID: BEVAKNING Å NORSKA SIDAN VID RIKSGRÄNSEN.

Vi äro långt ifrån att vilja genom bilder eller ord egga till ovärdiga känslor vid skilsmässan från grannlandet. Men vi anse å andra sidan H 8 D., som städse lämnar spegelbilder af märkliga drag ur den flyende tidens färd genom vårt och alla världens land, icke bö a underlåta att ägna ett blad åt de händelser, hvilka förvisso djupt och måhända oläkligt i dessa tider gripit svenska sinnen men också gjort skilsmässan lättare. Våra bilder äro icke afsedda "för dagen", de må i framtiden tjäna historien och forskningen.

1. MÅLSKJUTNING FÖR OFFICERARE. 2. SKJUTÖFNINGAR MED MITRALJÖS. HÖG VID LIER, DÅR 101 SVENSKA OCH NORSKA KRIGARE HVILO. 3. FÖRSKANSNINGSARBETE. 4. GÅRDEN LIER VID KONGSVINGER. 5. GRAF. 6. GRÄNSVAKT VID MAGNORT — NÄRMAST SVENSKA GRÄNSEN.

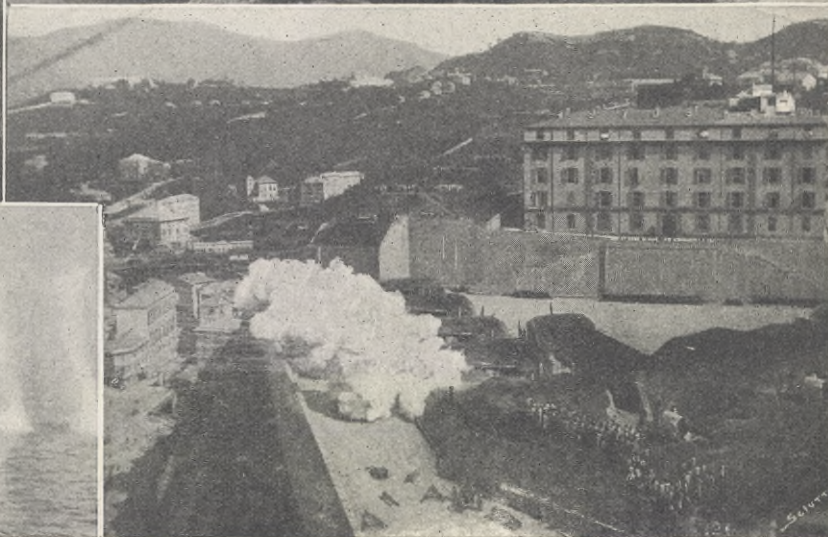
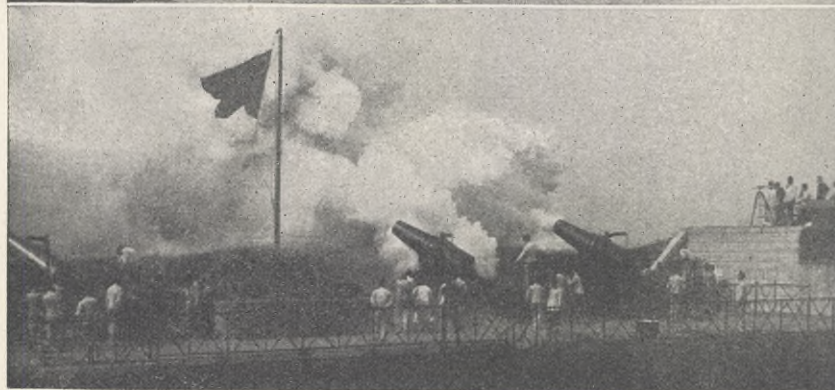
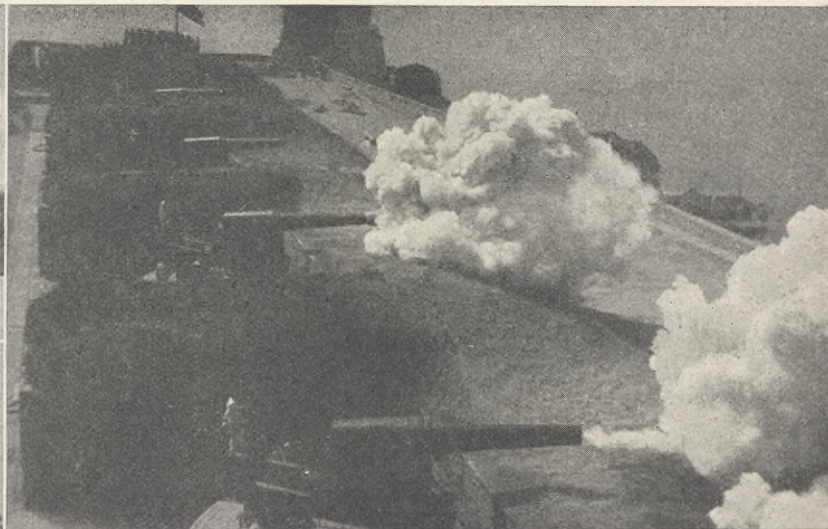
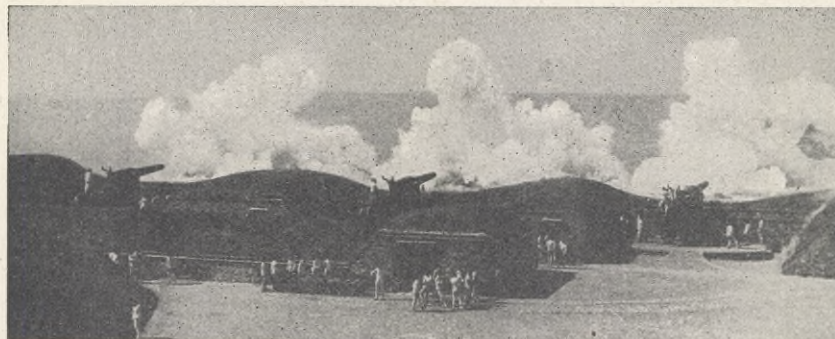
SVENSKA KUSTESKADERNS ÖFNINGAR: "ANFALLET MOT GÖTEBORG" DEN 9 OKTOBER.

Den vid Västkusten förlagda Kusteskadern företog den 9 oktober en i stort anlagd öfning, omfattande såväl skarpskjutning som manöver; den senare gående ut på att åskådliggöra ett anfall mot Göteborg. Vår bild är reproducerad direkt efter en af oss förvärfvad, större skiss i olja, utförd af Franska Marinens officielle målare, svensken ARVID JOHANSON (se H. 8 D. årg. III: 48), hvilken för tillfället vistas i Göteborg och som med duk och pensel iakttog "slaget vid Långedrag". Göteborg tänkes till vänster från åskådaren; vid taflans vänstra kant synes monitoren "John Ericsson"; till höger den anryckande "fienden" mot hvilken torpedbåtarne företaga ett kraftigt anfall.

Klubb: Kon. A.-B. Benöt Sjöfrensparre 201m—04p

SKJUTÖFNINGAR VID ETT MODERNT KUSTFÖRSVAR.
(DE NYA JÄTTEBATTERIERNA SOM FÖRSVARA INLOPPET TILL GENUA.)

HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAG

Särskildt för Sverige bör ju vara af intresse att se hur de här i landet mycket omstridda *haubitsarna* fungera. En af afbildningarne visa vattenkaskaderna efter nedslagen af de enorma kastprojektilerna, hvilka medelst *indirekt eld* förmå att träffa i närheten af det, i jämförelse med hvad ett anfallande slagskepp i så måtto erbjuder, skäligen obetydliga målet.
EFTER FOTOGRAFIER.

(Forts. fr. sid. 54).

Stämningen blef genast tryckt. Det artade sig till storm, hvilket i och för sig var obehagligt nog, och dessutom fanns en olycklig medmänniska, som utstötte djuriska vrålanden, blott några steg från oss. Kaptenen meddelade, att kvinnan i fråga var säkert inlåst — han pekade på hennes hytt och vi ruskade våra hufvuden, medan vi betraktade dess dörr — men det skänkte ingen lätnad lika litet som hans försäkran, att vaktaren skulle sitta utanför densamma hela natten. Kaffet expedierades hastigt, och vi gingo upp på däck. Tyskarne sade rent ut, hvad de tänkte om italienska ångbåtsbolag och de läten, som med några sekunders mellanrum utstöttes bakom oss, bidrog ej till att mildra deras yttranden. Äfven engelsmännen funno sig föranlåtna att bräcka det skal af otillgänglighet, hvarmed de omgifvit sig, och instämma.

På en resa som endast varar ett dygn, är det sällsynt, att bekantskaper stiftas, men det obehag, för hvilket vi voro utsatta, gjorde att vi sex slöto oss till hvarandra. Rundt omkring var det mörkt och vinden tjöt ursinnigt, hvarför vi jagades ned i salongen, från hvilken den vansinniga endast var skild genom några tunna bräder.

En hel kör af skrin och vrålanden mötte oss genast vid inträdet. Vaktaren, i hvilken jag igenkände betjänten från kuskbocken, satt utanför hyttedörren och levererade ögonblickligen en lång förklaring, som mottogs med mulen tystnad. Det var ingenting att göra åt saken och eftersom kvällen förstörts, återstod endast att uppsöka våra kojor. Emellertid var äfven det för tidigt och halft resignerade och halft ursinniga, togo vi plats vid bordet för att röka. De båda engelsmännen fingo fram en kortlek, tyskarne kallades bort till damhytten, där de sökte trösta sina hustrur: ungraren inledde ett samtal med mig och det gick utmärkt för honom att tala tyska, när han ej förvillades med några svar på sina frågor. Jag lyssnade mindre till hans ord än till de uppskrämda rösterna från damhytten, där det ifrigt pratades på tre olika språk. Under tiden skrek den vansinniga utan uppehåll, medan vaktaren beklagande ruskade sitt hufvud. Utanför larmade vågorna, bredvid dunkade maskinen och värmen i salongen var kväfvande. Det hotade att blifva en ytterst ofreflig natt och vaktarens meddelande att den sjuka — han föredrog tydligen denna benämning — blifvit skrämd af ångarens rullning, förbättrade åtminstone ej mitt humör.

Till slut återstod ej annat än att intaga den horisontala ställningen. Jag uppsökte min hytt som var belägen ungefär midt emot den vansinnigas, antrände en af de öfversta liggplatserna — på Cariddi innehöll hvarje hytt fyra sådana — slängde ned skorna och lade plånboken under hufvudet. Jag måtte hafva varit trött ty jag somnade snart men vaknade igen efter hvad jag antager en timme. Det var mina hyttkamrater, engelsmännen, som kommit in och stört mig. De voro förargade öfver att blott en öfverplats fanns ledig, men jag låtsades ej begripa något ty jag har ett ytterst tråkigt minne af en annan Medelhafsresa, då en sjösjuk låg ofvanför mig. Mina grannar kröpo bägge till kojs där nere, den ene var synbarligen för artig att vilja hafva det bättre än den andre. Strax efteråt släcktes ljuset i hytten.

Som jag låg och väntade, att det skulle blifva fullständigt tyst under mig, märkte jag, att fartyget fått slagsida, så att mitt hufvud som placerats utåt, till följd af vaggningen ibland befann sig lägre än fötterna. Detta föranledde mig att ändra ställning och flytta hufvudkudden mot midskepps, hvarpå jag trots den vansinnigas stönanden somnade.

Det enda jag erinrar mig, är att jag en gång under natten hade en förmimelse af, att någon vidrörde mig. Jag öppnade ögonen och stirrade ut i mörkret.

Ett svagt prasslande, som om tyg försiktigt gnidits mot ett hårdt föremål, nådde mina öron. Ljudet kunde dock vara orsakadt af en rörelse, som en ene engelsmannen gjort i sömnen och när det ej upprepades utan jag endast hörde maskinens regelbundna dunkande, antog jag att den trefvande hand, som vidrört mina fötter blott var en inbillning i drömmen. Jag slöt ögonen och slumrade in på nytt.

Nästa morgon var jag uppe i god tid och gick ut i det fria för att se Sicilien höja sig ur vattnet. Ångaren rullade betydligt mindre än föregående afton, ehuru det blåste lika hårdt som då. Så vidt jag såg var allt som det borde vara men icke desto mindre erfor jag en smygande känsla af ottrygghet, något liknande ett förebud till ledsamheter och förgelse. Jag frös i morgonkylan och utan att lyckas skaka den nervösa föreställningen om kommande obehag af mig dök jag åter ned under däck.

Fem minuter senare ringde det häftigt från mångmillionärens hytt längst akterut. Det var ingen vanlig kallelsesignal, det var ett ihållande larm, som fortsattes, fastän såväl den ende försteklasspassagerarens betjänt, som ångarens samtliga uppässare störtade in i gången och tränges om hvarandra i sin brådska att hinna fram. Ett förbistradt oväsen uppstod där borta och genom den öppnade dörren till andra klassens salong hörde jag en ström af vreda tillmälen. Herr mångmillionären var syn- och hörbarligen ursinnig, han engem gick också engelska språkets på invektiv och svordomar rika skala från de vanligaste öknamn till de vildaste eder.

Fartygets befäl störtade ned i salongen — de hyste tydligen stor vördnad för de siffror, den kortväxte amerikanaren representerade — och utbytte hviskande sina tankar om uppträdet. Klockan ringde alltjämt och millionären svor på tio minuter så, att alla eder för ett helt dygn bordt vara öfverflödiga i den stora republiken. Öfriga passagerare kommo mer eller mindre klädda ut i salongen och frågade, hvad som hänt. Ungraren började med en mening, som troligen skulle hafva innehållit en förmodan om flere galningar, men han tilläts aldrig afsluta den. Caridis kapten tröttnade slutligen att vänta på en förklaring, som icke hördes af, och beredde sig att gå till amerikanaren, då ett vildt nödrop skallade från damernas gemensamma hytt. För att öka villervallan började äfven den vansinniga skrika och bulta i vägarna, hvarvid hennes vaktare slank in genom dörren för att lugna henne. Han måtte hafva lyckats i sina bemödanden, ty därifrån hördes ingenting mer, i stället ropades frenetiskt från damhytten, under det millionären ringde och röt längre bort.

Förvirringen nådde nu sin höjdpunkt och de båda tyskarne syntes stå i begrepp att storma hytten för att få veta något. Ändligen lyckades de öppna dörren på glänt och ett halft dussin manliga passagerare ilade att hjälpa dem. Dörren drogs ögonblickligen tillbaka inifrån och den ene tysken, hvars fingrar blifvit sönderklämda därvid, utförde en liten solodans bland oss andra. Nu svors det på engelska och tyska, snart äfven på italienska, då fartygets befäl sökte bringa ordning i oredan. Till en början koncentrerades alla ansträngningar på damhytten, och som dess invånare blifvit nödtorftigt klädda släpptes den äldste och jämföresevis oskadade tysken in. Han kom snart ut igen och förkunnade, att hytten utom de kvinnliga passagerarne äfven inhyste en oräknelig mängd myror. Småkrypen hade förhållit sig lugna under natten, så att ingen märkt dem, men vid dagbräckningen väcktes deras blodtörst och de kastade sig öfver sitt byte. I och för sig är ohyra ingenting sällsynt på en italiensk ångare, men några hundra tusen myror anses öfverskrida det tillåtna äfven på en sådan. Damerna trädde

En svensk tillfällig meddelare insänder en del väl-tagna fotografier af de plät-

ser i Moskwa hvilka särskildt angifvits i berättelserna om de ohyggliga tilldragelserna där för någon tid sedan därvid en mängd människor dödades och sårades.

*
Vi begagna här tillfället påpeka att ett dylikt påpassligt och raskt insändande af aktuella fotografier är hos H 8 D, synnerligen välkommet och att det med nöje och på ett tillfredsställande sätt honoreras. — När något af större intresse passerar, hvartill våra läsare äga fotografier eller porträtt, insänd då dessa genast utan att först fråga — då det ofta annars blir för sent —; vi ersätta gerna befordringskostad n betala honorar för fotos vi använda och återsända i hvarje fall hvad som önskas återsändt.

Efter fotografien.

Kitchin: Bengt Niltherparre.

1. STRASTNI KLOSTRET, med de kolossala skatterna man fruktade upprorsmännen skulle röfva. 2. PUSCHKINMONUMENTET, från hvilket en student störtade ned och dödades. 3. TVERSKOIBOULEVARDEN där den stora folkmassan samlades och besköts. 4. FILIPPOS BAGERI, det största bageriet vid Tverskojsgatan. Bageriarbetarne gingo upp på taket och kastade tegelpannor på kosackerna som därvid gifvo eld.

ut och klagade sin nöd, som troligen skulle väckt större medkänsla hos åhörarna, ifall ej amerikanaren fortarande väsnats och svurit. Ringledningen hade han gjort obrukbar, men hans lungor voro i godt stånd och när han utömt sitt stora förråd af svordomar började han omigen från början. Han tystnade först när kaptenen skyndade in till honom och en i förhållande till oväsendet kort förut lugn mellantid på två eller tre minuter uppstod.

Efter den återvände kaptenen till salongen. Strängt och med en del onödigt misstänksamma ögonkast åt sidorna berättade han, att en stöld begåtts under natten, mångmiljonären hade på obekant sätt mistat sin reskassa, diverse dyrbara smycken och ett briljanteradt ur af högt värde. För att ingen fläck skulle

vidlåda ångaren och dess besättning, nödgades kaptenen förbjuda de passagerare, som skulle till Marsala, att landstiga, innan myndigheterna undersökt deras reseffekter så väl som dem själva.

Genast utstötte italienskorna med de förnäma släktförbindelserna höga nödrop och knappt hade den vansinniga hört det, förrän hon å sin sida började skrika. Det befanns att de bägge nyss nämnda fruntimren voro de enda passagerarne till Marsala och ehuru de antagligen förtjänat medlidande bildades en vid krets kring dem. Och icke nog med det, öfriga passagerade makade sig hastigt ur hvarandras närhet och sneglade förstulet på grannar, om hvilka de under andra förhållanden knappt skulle tagit notis.

(Forts.)

SENASTE BILDER FRÅN DET ÖDELAGDA BAKU.

Vi ha redan förut återgivit ett antal ögonblicksbilder från den af vilda horder ödelagda petroleumfabriks-staden i Kaukasus. Hvad vi för dagen kunna visa är eme lertid af så stort intresse att vi icke vilja undanhålla de förträfiliga fotografierna från platsen just nu.

1. POSTBEFORDRAN TILL BAKU UNDER MILITÄRSKYDD.
2. BIBI-EJIBAT nära Baku.
3. BAKU BEVAKADT AF ARTILLERI OCH KOSACKER.
4. BAI ACHANY: Nefstafjuivar.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-H. Bengt Sjögrensparre östnäm.—Utg

H. WIHLBORG.

Den 20 oktober fyllde kontraktsprosten Nils Carl Herman Wihlborg 80 år. Prästvigd 50, kyrkoherde i Mörrum 71 kontraktsprost i Listers och Bräkne kontrakt 85, folkskoleinspektör i Blekinge 82—1900.

H. E. HERRMANSSON.

65 år fyllde den 11 okt. folkskoleinspektören i Uppsala Herman Emanuel Herrmansson. Stud.-ex. 62, v. koll. i Strömstad 63, v. adj. vid Linköpings seminarium 67, ord. adj. vid Uppsala semin 67, v. rektor vid do 79—81, 85 och 96—97, folkskoleinspektör sedan 74.

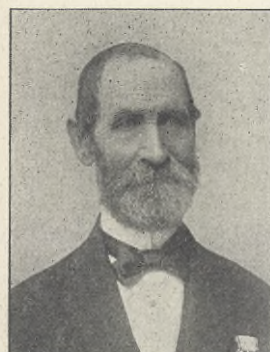
ANTON ANDERSÉN.

60 år fyllde den 10 okt läraren i violoncellvid konservatoriet i Stockholm kammarmusikern Anton Andersén. Anställd vid holkapellet i 1871. Kompositör af betydighet; bland hans verk att nämna symfonier, violoncellkonsert, sänger m.m.

G. PH. VON ESSEN.

Godsägaren Gustaf Philip von Essen å Strömsnäs (Malmöhus län) fyllde den 7 okt. 50 år.

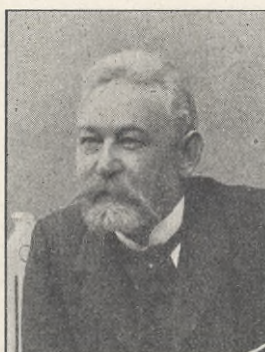
J. FRISTEDT.

80 år fyllde den 15 okt. f.d. vaktmästaren i kommerskollegium Johan Fristedt. Sedan många år osatt i Nacka socken är F. därinom nitisk och högt betrodd kommunalman, innehar medalj för nit o. redlighet i rikets tjänst.

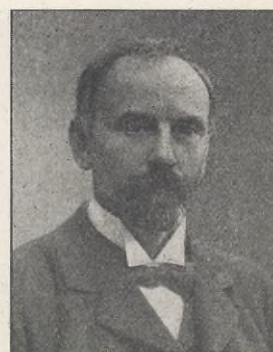
J. G. BJÖRLIN.

Generalmajoren Johan Gustaf Björlin fyllde den 14 okt. 60 år. Chef för Gottl. Infanterireg. sedan 95, led. af Riksd. F. K. 04. Militärbefälhafvare på Gotland 03.

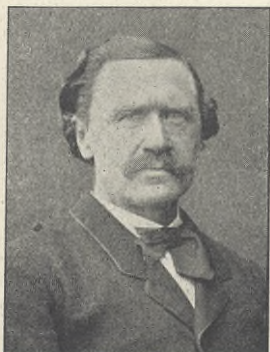
A. R. A. LUNDGREN.

Läroverksadj., fil. dr. Anders Reinhold August Lundgren i Engelholm fyllde d. 27 sept 60 år. Stud.-ex. i Lund 63, fil. dr 74, kollega i Engelholm 75. Stadsfullm. sed. 81, v. ordf. fr. 1900, led. af drätselkam. 78—89, ordf. 83—89, led. af stadens kyrko- och skolråd från 96. Led. af Kristianstads landsting 1900—05

P. E. FAHLBECK.

55 år fyllde den 15 okt. e.o. professor i historia och statskunskap vid Lunds universitet Pontus Erland Fahlbeck. H. 8 D. har förut i ärg. II:4 lämnat en utförlig biografi af den framstående vetenskapsmannen.

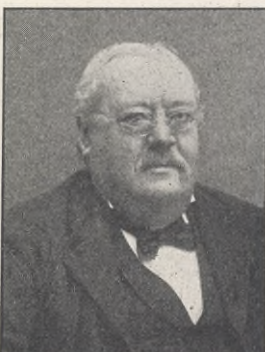
C. WIKSTRÖM.

75 år fyllde den 14 okt. grossh. Clés Wikström på Sirömsvik i Heby (nära Sala). Efter att ha vistats utrikes kom W. till Stockholm och idkade grosshandelsrörelse med trävaror till 70, då han flyttade till Heby, där han idkat stor trävaru- och tegelbruksrörelse. Har i hög grad befodrat Hebys utveckling.

J. A. STRÖMBERG.

Kyrkoherden Johan Alfred Strömberg i Snaflunda (Örebro l.) fyllde den 11 okt. 60 år. Stud.-ex. 66, prästvigd 73, kyrkoherde i Snaflunda sedan 88. Kommunalst. ordf. o. led. i tax.-nämnden i Bärbo 75—90.

G. LANDGREN.

Den 6 okt. fyllde postmästaren Gustaf Landgren 66 år. Stud. ex. 07 e. o. postexp. 68, postm. i Boden 74, i Norrtelje sedan 83. Stadsfullm. 88—1900 (v. ordf.) flerårig stadsrevisor, rev. i sparb., led. af Hälsov-nämnden m. m.

K. V. A. FREDENBERG.

Till generaldirektör och chef för domänstyrelsen har utnämnts direktören vid Skogsinstitutet K. V. A. Fredenberg. F. 57, ex. jägm. i n. Hells. rev. 78, jägm. i v. Hells. rev. 93, öfverjägm. i västra distr. 02. dir. vid Skogsinstitutet i Sthlm 04.

PORTRÄTTGALLERI

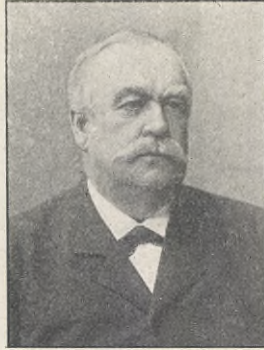
K. A. af KLINTEBERG. †

F. d. öfversten Knut Alfred af Klinteberg afled i V. xid d. 5 okt. Född 34, löjtn. vid Smålands grenadierbat. 58, öfverstelöjtnant 87, öfverste i armén 93. Afsked ur krigstjänsten 95. Innehade allmänna o. kommunala uppdrag.

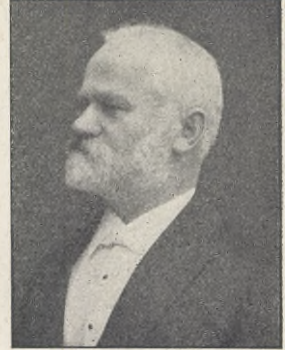
P. G. WAHLIN. †

I Algier afled den 8 ds direktör Pehr Gustaf Wahlin, 68 år gammal. Under många år bosatt i Ryssland var han 72 Sveriges generalkommissarie vid Moskva-utst. Verkade framgångsrikt för afsättning af svenska produkter i Ryssland. Utomordentligt berest.

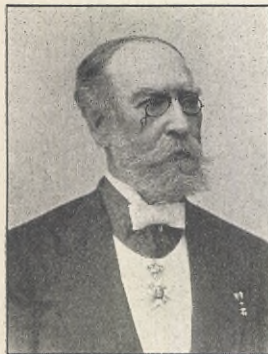
C. U. S. LYBECK. †

Den 3 okt. afled i Norköping godsägaren Carl Ulrik Samuel Lybeck å Vindö (Klmr 1) F. 38 i Vestervik. Innehade sedan ett 20 tal år ett stort antal förtr.-värf, fr led.-skap af F. Kamm. till komm.-stämmoordf. Utskottsled. och statsrevisor, ordf. i Hush.-sällsk. 88-01., ordf. i Landst. led. af järnv.-råd. o. Landtbr.-akad.

A. V. CARLSON. †

Den 10 okt. afled i Sthlm bokförläggaren Anders Victor Carlson, f. 39 Verkst. dir. i A. V. Carlsons Bokförlags A.-B., Styrelseled. i Svenska bokförläggarefören., v. ordf. i bok- och musikhandl. pensionsförening och Sthlms stadsmission. Led. i riksdagens Andra kammare.

A. M. NORDENSKJÖLD. †

F. d. majoren Anton Mauritz Nordenskjöld afled den 4 oktober i Oskarshamn vid 70 års ålder. Un.-löjtn. vid Lifreg. Gren 57, kapt. 75, major i armén 86, afsked 87. Led. af Hushålln. Sällsk. förv.-utsk. 86-89, disponent vid Skultuna bruk 77-1900.

J. A. LÖFGREN. †

Landsfiskalen, kronolänsmannen Jonas Alexander Löfgren afled d. 28 sept. vid 66 års ålder. Kronolänsmän sedan 65, kommunalstämmans ordf. 74.

H. NORELIUS. †

Den 30 sept. afled fabrikören Hemming Noré ius i Östersund vid 54 års ålder. Mångårig ledamot af stadsfullmäktige, sko-rad och fattigvårdstyr., folkbankstyr. m. m.

C. SUNESON. †

Den 1 okt. afled i Stockholm generalkonsul Carl Suneson. Född 58, var S. innehafvare af den stora bokförlagsfirman Fröleen & komp

H. A. NORDSTRÖM. †

Den 7 okt. afled å sin egendom Åhult vid Vimmerby godsägaren Henric Nordström, f. 42. Interesse-rad kommunalman, f. d. mångårig ordf. i stämman, led. i beskattningnämnden, brandstodsbol., lands-ting, hushålln.-sällsk. förv.-utsk., Österg. hyp.-fören. styr.

M. G. KROOK. †

D. 17 sept. afl kronolänsm. Magnus Georg Krook å hostället Mada vid Tranås. F. 45, stud. ex. 63, jur. pril. ex. 67, landtm. elev 73, länsm. i N. Vedbo hds 3e distr. Jkpngs l. 80, transp. till N. Vedbo l:a 95, k. bfhds ombud hos Tranås Bank A.-B., omb. f. Sthlms o. Gbgs köpm. för., ordf. i Säby o. Linderås skns bevilln. ber.

U. KÖRNER. †

Den 11 okt. afl. i Göteborg f. amerikanske v. kons., grosshandl. Urban Körner, f. 53. Led. af Göteborgs sparbanks direktion, styr.-suppl. i Riksbankens afd. kontor. Framst. led. af Odd Fell.-w.-orden, ägnade K. stort intresse åt välgörenhet o. djurskydd samt var verksam sportvän.

I. W. HAGELIN. †

Extra provinsläkaren i Stegeborgs distrikt, med. lic. Johan Wilhelm Hagelin, afled den 22 sept. Född 61, med. lic. 91. Lasarettläkare i Gelle.e. provinsialläk. i Tärna, sedan 02 i Stegeborg.

TILL 100-ÅRSMINNET AF SLAGET VID TRAFALGAR.

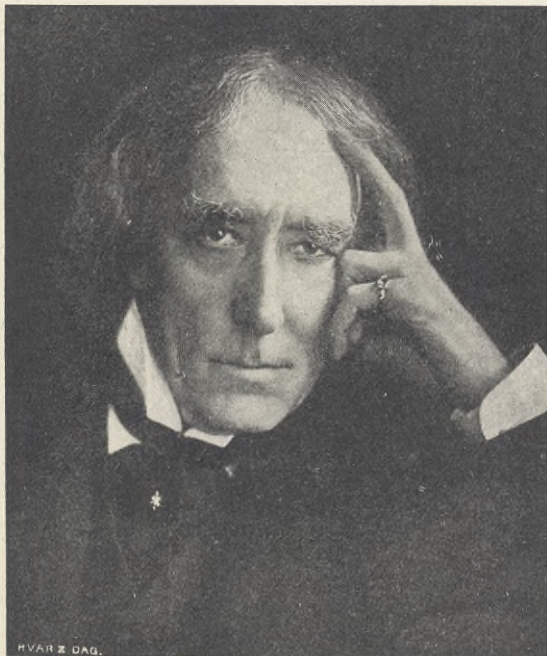

Efter fotografi.
NELSON-MONUMENTET i S:t Pauls-Katedralen i London.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Skålm—Obo
VICTORY, LORD NELSONS FLAGGSKEPP i slaget vid Trafalgar.

HENRY IRVING. †

HVAR 3 DAG.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfversparre.

AFLED DEN 13 OKT. FÖDD 1838.

Den store Shakspearetolkaren, sir *Henry Irving* afled plötsligen under en tourné i England. Allmänt ansedd som den engelska scenens främste sedan Garricks dagar.

MATIN'S AFSLÖJANDEN.

Som en lämplig illustration till de världsuppkande artiklarne i "Matin", hvilka avslöja en hemlig öfverenskommelse som skulle varit träffad mellan Frankrike och England i händelse af Tysklands öfverfall på det förra landet, återgifva vi porträtt af f. franske utrikesministern Delcassé, hvilken störtades då kejsar Wilhelm fick kännedom om den fransk-engelska alliansen, och som väl sannolikt inspirerat "Matin". Hade händelserna utvecklats så som man förutsett möjligt, skulle den engelska flottan som vän seglat vid sidan om det lands flotta hvars tillintetgörande för 100 år sedan just i dessa dagar firas.

HVAR 3 DAG.

DELCASSÉ.